

Govor zahvale u ime prvostupnika povijesti, psihologije i sociologije

Zagreb, 11. studenoga 2017.

Per aspera ad astra - preko trnja do zvijezda, riječi su koje je Seneka izrekao u dalekom prvom stoljeću, a one danas za sve nas imaju posebnu težinu. Danas, kada u ovom svečanom danu stojimo pred svima vama kao četvrta generacija prvostupnika povijesti, sociologije i psihologije Hrvatskog katoličkog sveučilišta. Put nije bio nimalo jednostavan, bio je dug i težak, ali vrijedilo je. Preko trnja do zvijezda!

Veleučeni gospodine rektore, preuzvišeni gospodine biskupe, cijenjeni prorektori, pročelnici, nastavnici i djelatnici Sveučilišta, poštovane kolegice i kolege, dragi roditelji i prijatelji sve vas od srca pozdravljam u ime promoviranih studenata.

Neizmjerana mi je čast i privilegija obratiti Vam se u ime svih prvostupnika s nekoliko riječi zahvale.

Preddiplomski sveučilišni studij bio je prva stepenica na koju smo zakoračili na našem putu visokog obrazovanja. Današnja diploma predstavlja krunu tog razdoblja, ona nam je potvrda da su se trud i zalaganje isplatili. Današnja diploma nam je potvrda da na svakom putu treba imati čvrste stavove i visoko postavljene ciljeve. No, na tom putu nismo bili sami. Upravo Vi ovdje okupljeni, u našim najtežim trenucima dali ste nam snagu i vjeru da ne treba odustati, nego nastaviti tim trnovitim, ali prijekopotrebnim stazama na putu do konačnog cilja. Korijeni učenja su gorki, ali plodovi su slatki. Stoga, želim zahvaliti svima Vama koji ste na tom putu sudjelovali.

Želim iskazati zahvalnost svakom nastavniku čiji se život barem na trenutak susreo s našim. Hvala Vam jer ste obogatili naše vidike na temelju vlastitih znanja i iskustava, jer ste nesebično u svakog od nas usadili zrno mudrosti koje tek treba proklijati. Zahvaljujem Vam na upornosti, ustrajnosti i strpljenju koje su Vas obilježili i pomogli nam da sazrijemo. Osim nastavnika, velika podrška bila nam je i cijela akademska zajednica kojoj također ovim putem zahvaljujemo.

Hvala našim najvjernijim pratiocima kroz život - našim obiteljima koje su nam uvijek bile podrška u svemu. Vi, dragi očevi i majke učinili ste puno za svakoga od nas, zato i vaše prezime piše na ovim diplomama. Učinili ste ono najbolje - podržavali ste nas na našem putovanju u

kojem je bilo uspona i padova, ali nismo odustali i zato danas s ponosom i s osmijehom gledate na nas. Vi ste, zajedno s našim profesorima bili naši vođe, prvi i najbolji sugovornici na putu naših dvojbi. Vodili ste nas, podržavali, pratili i na tome vam još jednom od srca hvala.

A mi, dragi kolege, nastavljamo dalje, s novim ciljevima za novim izazovima, zadaćama, kušnjama i problemima. Nadam se da će vaši ideali biti istinski vrijedni, a vaši ciljevi visoko postavljeni. Idite samouvjereni u pravcu svojih snova. Živite život kakav ste zamislili i zapamtite – nijedna se ptica ne vine previsoko ako se ne vine vlastitim krilima. Želim vam sve samo dobro, no najviše od svega želim vam hrabrosti. Što god da se dogodi, vjerujte u sebe i ne predajte se. Dok plovite morem života, neka vam vjetrovi budu nakloni i struje dobrostive. Neka vam zemljovidi budu točni i dobri, kanali prohodni, pristajanje pouzdano, plovidba postojana a na kraju svega – sigurna luka.

I na kraju, u ime svih promoviranih studenata još jednom od srca hvala!